

1989. feb. márc. 2

Péntek, 13

Kedves Imre!

Kizárólag azért, hogy tudjad, Sanyival való megállapodás alapján tájékoztatlak az alábbiakról:

Tőled történt eljövételünkénél a bejáratnál kb. 15 méterre álldogált egy fehér haju veterán, aki megnézett bennünket és az óráját. Két fiatalabb ember a másik oldalon, aki ugyancsak elindult, amikor mi kijöttünk.

"Visszafigyelve" megállapítottuk, hogy egy idő után kijött egy fiatalabb ember a kapun (amin Hozzád mentünk), azzal beszélt egy ideig az öregebb, közölve nyilván a dolgokat, majd az illető visszament az épületbe. (Ezt ők már nem akkor csinálták, amikor mi átmentünk a másik oldalra stb. és látszólag eltűntünk.)

Egyébként eddigi látogatásaink alkalmával is megállapítottuk, hogy "jegyzik a bejáratot" (a metre oldalon és közvetlenül is). Gondolom, hogy elhiszed nem vagyunk neurotikus fiúk, nem képződünk. De Sanyival való megállapodás alapján ezt Neked tudnod kell. (A furcsa inkább az volt, hogy mindjárt vissza is ment az épületbe az illető, tehát közvetlenül referált valakinek. Az öreg pedig ezt követően távozhatott, mint aki befejezte a teendőit.)

Apámat is figyelték a háború alatt, de legalább Sombor-Schweinitzer mindig átküldte neki a detektívek jelentését, miután tisztázták egymással Hitler-ellenes érzéseiket. A többi a Te dolgod nem tudván, hogy ez Münnich F. Társaság is vagy "reguláris". (Egyébként Münnich 1914-ben Tisza István egyik titkára volt a BM-ben mint rendőrfogalmazó, csak kiküldte a frontra, amit nem bocsátott meg neki.)

Köszönt barátsággal